

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814206681
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814206681.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V., zastúpeného U. proti odporcom 1) W., 2) J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov B., odporcovia 1), 2) a vedľajší účastník na strane odporcov zastúpení X., o zaplatenie 1.436,16 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 5C/82/2014-95 zo dňa 01. júna 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy odvolacieho konania v sume 23,33 Eur, k rukám jeho zástupcu, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku. Navrhovateľovi podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. uložil povinnosť zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 170,92 Eur a náhradu trov konania vedľajšieho účastníka pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 238,12 Eur, všetko na účet právneho zástupcu X., do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Dospel k záveru, že navrhovateľ zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcom v 1. a 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu, avšak vzhľadom na obranu vedľajšieho účastníka, ktorý voči nároku navrhovateľa vzniesol námietku premlčania, je zrejmé, že návrh bol vzatý späť z obavy z pravdepodobného neúspechu v konaní. Dôvodom späťvzatia návrhu teda nebolo správanie odporcov. Odporcom v 1. a 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov bola priznaná náhrada trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 170,92 Eur (účasť na pojednávaní dňa 01.06.2015), odmena vo výške 1-ice podľa § 13a ods. 4 vyhlášky, znížená o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. x 3 (zastupovanie 3 osôb), režijný paušál 8,39 Eur, cestovné náklady v sume 83,98 Eur a náhrada za stratu času. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov bola náhrada trov konania priznaná aj samostatne. Ide o trovy, ktoré vznikli skôr, ako došlo k spoločnému právnemu zastúpeniu s odporcami v 1. a 2. rade. Vedľajší účastník vo svojom písomnom podaní vzniesol námietku premlčania, túto podrobne a precízne odôvodnil a následne navrhovateľ vzal návrh v časti premlčanej pohľadávky späť. Okresný súd vzhľadom na to, že aj aktívnym konaním vedľajšieho účastníka boli odporcovia v konaní úspešní, považoval účasť združenia v konaní ako vedľajšieho účastníka za účelnú a opodstatnenú. Vedľajšiemu účastníkovi tak priznal náhradu trov za právne zastúpenie celkom v sume 238,12 Eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd výrok o náhrade trov prvostupňového konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia. Uviedol, že v zmysle zásady, že každý sa môže dať zastupovať

advokátom, nenamieta otázku samotného právneho zastúpenia, avšak namieta účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosti k náhrade trov konania. Skutočnosť, že vedľajší účastník vo veci predkladal podania a mal podľa tvrdenia súdu prispieť k výsledku konania, nie je dôvodom na záver o účelnosti jeho právneho zastúpenia. Uviedol, že pokiaľ zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Použil argumentáciu uvedenú v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, že „súdy správne poukazovali na skutočnosť, že v preskúmvanej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta.“ Trovy konania, vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Zastával preto názor, že vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Mal za to, že súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, nakoľko s účinnosťou od 01.01.2015 je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane ktorého má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada a v danom prípade uvedené vedľajší účastník nesplnil.

Odporcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vyslovil, že tieto právne argumenty boli opodstatnené, úkony boli účelne vynaložené, a preto priznaná náhrada trov konania je opodstatnená. Zdôraznil, že navrhovateľ uplatňuje dlhodobo neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké, ako aj premičané pohľadávky na celom území Slovenskej republiky. Súhlasil preto so súdom prvého stupňa, ktorý vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne. Citoval z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, v ktorých sa súd vyjadroval k trovám konania a ich účelnosti - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 457/2014-27 zo dňa 15.10.2014, viaceré rozhodnutia krajských súdov.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov v 1. a 2. rade. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení súdneho poplatku a vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania odporcom v 1. a 2. rade, nebol účastníkmi odvolaním napadnutý, v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní má účastník zásadne právo na náhradu trov konania, ak bol v konaní úspešný, prípadne má právo na náhradu podľa pomeru úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Výnimka zo zásady, stanovenej v ust. § 142 O.s.p., je uvedená v § 146 O.s.p., podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Z výkladu ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené.

V posudzovanej veci navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, preto súd prvého stupňa dôvodne navrhovateľovi uložil, že má povinnosť náhrady trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ktorá povinnosť nebola odvolaním odvolateľom spochybňovaná.

Súd, rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania, je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania, uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu, spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania, potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práv, sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci, sp. zn. 4MCdo/21/2009, 4MCdo/15/2014).

V danej veci odvolateľ v podanom odvolaní vytyka súdu prvého stupňa, že neskúmal účelnosť vynaložených trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva pri rozhodovaní o trovách konania otázku tzv. hromadného podávania podaní zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu v spotrebiteľských veciach. Na podporu svojej argumentácie vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že „trovy konania, vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde“. V danom prípade možno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania bez znalosti veci. K tomuto záveru možno dospieť z oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, v ktorom žiada súd doručiť návrh na začatie konania s prílohami, s návrhom na náhradu trov konania a s vyjadrením, že pokiaľ vstúpil iný vedľajší účastník na strane odporcu do konania skôr, netrvá na vstupe do konania a zároveň konajúcemu súdu oznamuje, že z konania vystupuje. Zároveň vyslovil súhlas s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. Aj zo splnomocnenia, ktoré bolo predložené v konaní, je zrejmé, že toto nebolo udelené pre konkrétnu vec. Vedľajší účastník na svoje zastupovanie predložil generálne plnomocnenstvo, ktorým vedľajší účastník Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov splnomocňuje na zastupovanie advokáta X.. O. X.. Nemožno však súhlasiť s námietkou, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu je všeobecné. Vedľajší účastník v tomto podaní vzniesol námietku premlčania, ktorú konkretizoval, odôvodnil a popri námietke premlčania uplatnil aj ďalšie námietky proti žalobnému návrhu. Namietal tiež výšku odmeny za poskytnutie úveru, výšku RPMN, ktoré námietky možno považovať za námietky uplatnené aj v iných veciach (tzv. zastupovanie v hromadných veciach), nakoľko tieto námietky už konkretizované vedľajším účastníkom nie sú.

Za daných okolností možno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že aktívnym konaním vedľajšieho účastníka boli odporcovia voči navrhovateľovi v konaní úspešní, účasť vedľajšieho účastníka v konaní bola účelná a opodstatnená, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov prvostupňového konania, výška ktorých v odvolaní nebola spochybňovaná.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namieta, že súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, keďže vedľajší účastník nesplnil povinnosť predložiť súhlas toho, na strane ktorého má vystupovať, s touto námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. V danej veci poukazuje na uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.03.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2015, ktorým uznesením súd pripustil vedľajšie účastníctvo na strane odporcov.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1), 2) bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby - písomné podanie na súd, vyjadrenie k odvolaniu v sume 14,94 Eur (odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty 409,04 Eur podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), 1 x režijný paušál 8,39 Eur, spolu 23,33 Eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi, do rúk jeho právneho zástupcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.